

Arrest

**nr. 40 907 van 26 maart 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 12 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 februari 2010 houdende het bevel het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoekster ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. CHEYNS, die loco advocaat L. GILLIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster heeft op 16 juli 2008 een aankomstverklaring gekregen bij de gemeente X.

Op 2 september 2008 dient zij een aanvraag in voor het verkrijgen van een verblijfskaart als familielid van een burger van de Unie en dit omwille van haar duurzame relatie met de heer R. G. (...) van Belgische nationaliteit. Verzoekster krijgt een attest van immatriculatie geldig tot 2 februari 2009.

Op 30 januari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoekster dient een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep wordt verworpen bij arrest nr. 28 675 van 16 juni 2009.

Op 18 juni 2009 wordt de instructie gegeven aan de burgemeester van Erpe-Mere om de bijlage 35 van verzoekster niet meer te verlengen. Deze beslissing wordt haar op 24 augustus 2009 ter kennis gebracht.

Op 3 juli 2009 doen verzoekster en de heer R.G. (...) aangifte van een huwelijk.

Op 31 augustus 2009 geeft het parket te Dendermonde een negatief advies inzake het geplande huwelijk. Op 9 september 2009 weigert de ambtenaar van de burgerlijke stand de huwelijksvoltrekking. Een beroepsprocedure tegen de huwelijksweigering is hangende.

Op 15 december 2009 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in.

Op 9 februari 2010 wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld jegens verzoekster en neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996,

moet de genaamde M.L.,N. (...)

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende staten : Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Oostenrijk, Griekenland, Noorwegen, Zweden, IJsland, Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland.

REDEN VAN DE BESLISSING : (2)

o *artikel 7, eerste lid, 2°: verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 van de wet bepaalde termijn van drie maanden : betrokkene verblijft reeds sedert 14/7/2008 (aankomstverklaring) in het Rijk (1).*

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal en Spanje, Italië, Oostenrijk, Griekenland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden :

Op 02/09/2008 werd haar dossier tot wettelijke samenleving met een Belgische onderdaan goedgekeurd. Betrokkene vroeg op basis van haar wettelijke samenwoning vestiging aan bij de dienst Vreemdelingenzaken. Op 30/01/2009 werd in de aanvraag tot vestiging negatief beslist door de Dienst Vreemdelingenzaken. Op 05/03/2009 werd er een bijlage 20 betekend aan betrokkene, met bevel tot het grondgebied te verlaten geldig tot 04/04/2009. Betrokkene ging tegen deze beslissing in beroep bij de RVV. Betrokkene werd op 10/04/2009 onder een bijlage 35 geplaatst. Deze bijlage 35 werd opnieuw ingetrokken op 16/06/2009 na het verwerpen van het beroep door de RVV op 15/06/2009. Betrokkene trachtte hierna een huwelijk af te sluiten met de Belgische onderdaan in kwestie. Dit huwelijk werd geweigerd door de gemeente op 09/09/2009 na een negatief advies van het Parket van de Procureur des Konings van Dendermonde op 31/08/2009. Betrokkene spande tegen deze weigering een procedure aan bij de Rechtbank van Eerste Aanleg. Op 12/01/2010 werd de vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Betrokkene verkeerd in illegaal verblijf.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Zij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan haar afgeleverd zal worden. Betrokkene is bovendien reeds tweemaal gerepatriëerd geweest naar haar thuisland respectievelijk op 23/03/2007 en 14/04/2008.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om haar aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Goiania.

Voor de staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid

2. Over de rechtspleging

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de Vreemdelingenwet tegen een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van artikel 51/5, §3 van dezelfde wet een beroep kan ingesteld worden bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats of de plaats van aantreffen van de vreemdeling. Artikel 72, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt voorts expliciet dat het aan de raadkamer van de correctionele rechtbank toekomt te onderzoeken of de vrijheidsberovende maatregel in overeenstemming is met de wet. De Raad dient derhalve vast te stellen dat hij, gelet op de door de wetgever voorziene beperking van zijn rechtsmacht - die op algemene wijze is geregeld in artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet -, niet bevoegd is om van de vordering kennis te nemen in zoverre deze gericht is tegen de beslissing tot vrijheidsberoving (cf. RvS 12 januari 2001, nr. 92.181; RvS 4 juni 2002, nr. 107.338; RvS 1 december 2006, nr. 165.469; RvS 1 december 2006, nr. 165.470).

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werpt ambtshalve de exceptie van gebrek van belang op.

In haar inleidend verzoekschrift stelt verzoekster dat zij een evident belang heeft bij de onderhavige procedure aangezien haar een bevel tot verlaten van het grondgebied werd betekend met inbegrip van terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggerepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Opdat verzoekster een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat ten aanzien van verzoekster reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen op 30 januari 2009. Het beroep dat verzoekster onder meer tegen dit bevel heeft ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 16 juni 2009 verworpen bij arrest nr. 28 765. Op 18 juni 2009 werd aan de burgemeester van Erpe-Mere de instructie gegeven om de bijlage 35 van verzoekster niet meer te verlengen. Deze beslissing werd haar ter kennis gebracht op 24 augustus 2009. Sindsdien verblijft verzoekster illegaal op het grondgebied en dient zij gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 januari 2009 dat inmiddels definitief en uitvoerbaar is geworden. De verklaring van verzoekster dat er momenteel een beroepsprocedure tegen de huwelijksweigering hangende is voor het hof van beroep te Gent en dat zij tevens ook een regularisatieaanvraag heeft ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoekster illegaal op het grondgebied verblijft en gevolg dient te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 januari 2009.

De eventuele nietigverklaring van het thans bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoekster niet en levert voor haar geen nut op omdat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 30 januari 2009 kan uitvoeren vermits dit definitief is geworden (RvS 2

oktober 2003, nr. 123 774, RvS 11 mei 2005, nr. 144 319). Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoekster geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr. 122 790).

Verzoekster heeft geen belang bij de vernietiging van het thans bestreden bevel.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU